

Ögonlocken heligt sänkas
 Att ej se en syndig verld.
 Här på jorden får ej tänkas
 Annat än på himmelsfärd.
 Allting annat skall man låta
 Handlöst gå för vind och våg:
 Man skall läsa jemt och gråta,
 Som man i en störtsjö låg.

Läseriet bär som pesten
 Smittan öfver land och haf.
 Hvarfrån kom väl läsarpresten,
 Som man förr ej visste af?
 Han beskriver, så det bränner,
 Helvetet och svafvel-än.
 Da han dem så noga känner,
 Kanske kom han derifrån.

Hur vi till förnuftet vädje,
 Grips det af hans mörka lag.
 Han har stulit lifvets glädje,
 Och han stjal den dag från dag.
 Ännu inga ränkor funnits
 Såsom hans på lifvets ban,
 Ingen läsarprest har funnits,
 Som ej varit full med fan.

Skapa vill han blott betryckta.
 Mörda hoppets salighet,
 Och med namn af »trones lykta»
 Vill han gälla som profet.
 Nej! Han porten är och trappan
 Till förderfvets mörka borg.
 Han är född att mista kappan
 Och få stut på öppet torg.